

نمی دانستند که او وزیر امور خارجه کشور است. به این حد ساده و متواضعانه زندگی می کرد و به دنبال استفاده از امکانات دولتی نبود. همسر محترم او می گفت که همیشه خریدها را خودش برای منزل انجام می داد چرا که او از مردم بود و هیچ گاه این پست برای ایشان مهم نبود. وی تاکید می کند که هیچ نوع تفاوت رفتاری از او قبل و بعد از اینکه وزیر شد مشاهده نکرده است و نتیجه می گیرد که در جمهوری اسلامی ایران افرادی که مسئولیت می گیرند، می توانند متواضع و ساده زیست باشند و خدمت کنند.

این دیپلمات کهنه کار کشور با اشاره به سبک زندگی مادر رییس جمهوری شهید، می گوید: منزل مادر شهید ریسی را دیدیم که در چه وضعیتی قرار داشت. آنچه من دیدم متحیر شدم که چگونه مادر رییس جمهوری در خانه ای زندگی می کند که حتی روکار هم ندارد. زمانی که داخل خانه می شدیم با ساده ترین وسایل زندگی روبرو می شدیم. زندگی مادر ایشان قبل و بعد از مسئولیت آقای ریسی فرقی نکرده بود.

وی معتقد است اگر فردی در سنگر خدمت قرار گرفت باید کاملاً خالصانه و متواضعانه و با روحیه مردمی خود را خادم مردم بداند و وفادار بماند.

وی ادامه می دهد: یکی از افتخارات بزرگی که شهید امیرعبداللهیان در طول تاریخ چند قرن اخیر ایران کسب کرد، این است که او تنها وزیر امور خارجه ای بود که شهید شد. شهید حسین امیرعبداللهیان کار خود را در وزارت امور خارجه به عنوان کارشناس میز عراق شروع کرد. او سپس مسئول میز عراق در وزارت امور خارجه شد. این موضوع سبب شد تا هماهنگی دوستان سپاهی و شهید حاج قاسم سلیمانی برقرار کند. این آشنایی سبب شد تا مورد حمایت شهید سلیمانی قرار بگیرد. شهید سلیمانی به طور پیوسته به مقامات وزارت امور خارجه توصیه ایشان را می کرد و می گفت که امیرعبداللهیان یکی از بهترین نیروهایی است که می تواند در زمینه مقاومت به ما کمک کند.

دستمالچیان عنوان می کند: زمانی که بحبوحه حمله آمریکا به عراق و سرنگونی صدام در دنیا صدا کرده بود، امیرعبداللهیان به عنوان معاون نمایندگی ایران در کشور عراق مستقر شد. همکاری تنگاتنگی بین او و نیروهای سپاه مستقر در عراق برقرار شد به خصوص با شهید قاسم سلیمانی. در نتیجه، این رابطه بیش از گذشته منسجم و هماهنگ شد. او توانست شناخت خوبی از نوع عملکرد برادران سپاه در میدان عمل به دست آورد و به این فکر می کرد که چگونه می توان تلفیقی بین عرصه سیاست و میدان به وجود آورد.

وی ادامه می دهد: تجربه عملی که او در عراق به دست آورد، سبب شد تا به عنوان معاون وزیر امور خارجه منصوب شود. او توانست ارتباط خوبی را با برادران نیروی قدس به خصوص شخص شهید قاسم سلیمانی ایجاد کند. یادم است زمانیکه بحران سوریه شروع شد، چندین ملاقات با او داشتم. او فردی گشاده رو بود و حرف های کارشناسی را می پذیرفت و به دقت هم یادداشت می کرد. در همان جلسه مطالب مهمی را درباره هماهنگی که با نیروی قدس ایجاد کرده به من گفت که در صحن اصلی سیاست و میدان مدیریت خوبی می توانست، برقرار شود که در نهایت همین هم شد.

دستمالچیان تصریح می کند: شهید ریسی در جلسات و مراسم های مختلف از امیرعبداللهیان تجلیل کرده و گفته بود که بهترین عملکرد را وزارت امور خارجه دارد. عرصه دیپلماسی عرصه چند لایه و سخت است. به خصوص در این دوران پر تنش و بحران آفرینی که دنیا داشت. بحران اوکراین از یک سو، آمریکا و چین از سوی دیگر و همچنین بحران های منطقه ای سبب شده بود تا این سه سال، سال های حساس و مهمی باشد. به خصوص اینکه ایران باید نقش حساس و مهمی را ایفا می کرد و در معرض خطر بود. او با شجاعت و قاطعیت عرصه این عمل سخت را به عهده گرفت و این موضوع را به خوبی انجام داد. البته تعریف از وزارت امور خارجه تضعیف سایر وزارتخانه ها و وزیران آن نیست. من موضوعاتی را که از امیرعبداللهیان دیده ام، عنوان می کنم. امیرعبداللهیان نه سابقه کاریزماری آنچنانی داشت و نه پیشینه ای؛ بلکه با لیاقت خودش بالا آمد و از این مقطع تاریخی معاصر را توانست به خوبی مدیریت کند.

وی در پایان با یادآوری خاطراتی از وزیر شهید عنوان می کند: او فرد باادبی بود و ادب او برای من مهم بود. دوسال پیش مشکلی برایم ایجاد شده بود و دوماهی را در بیمارستان بودم. از دفتر او که حالا وزیر امور خارجه شده بود مرتب زنگ می زدند و حال من را جویا می شدند. یک روز زنگ زدند که آقای امیرعبداللهیان می خواهد به دیدار شما بیاید کدام بیمارستان هستید؟ منم آدرس بیمارستان را دادم فکر نمی کردم که بخواهم با او به این زودی دیداری داشته باشم، شب در حالی که آماده می شدم برای خواب در باز شد و دیدم که امیرعبداللهیان آمد. این موضوع یک کار عادی نبود. او قبل از اینکه به منزل برود به دیدار من آمده بود.

او در پایان تاکید می کند که انسانی می تواند در پست خدمت قرار بگیرد که درد کشیده و زجر کشیده باشد و درد را لمس کرده باشد. رفتن شهید ریسی و امیرعبداللهیان از این زاویه برای کشور ضایعه سنگینی است.

بدرقه

جاویدان

تشییع پیکر شهدای خدمت نشان دهنده تعهد ملت ایران بود

تحولات سه سال اخیر ایران تحولاتی بزرگ و در نوع خود کم نظیر است. تحولاتی که توسط شهدای خدمت ایجاد شد. ایران که در سه سال پیش با کشورهای منطقه ای وارد چالش شده بود و پرمخاطره ترین روزهای خود را سپری می کرد، با روی کار آمدن دولت سیزدهم جان تازه ای گرفت. اسحاق آل حبیب، مدیر کل وزارت امور خارجه معتقد است که اکنون ارتباط ایران با سایر نقاط دنیا ارتباط خوب و روبه گسترشی است. او که رفیق ۳۸ ساله وزیر شهید حسین امیرعبداللهیان است، ارتباط ایران با کشورهای منطقه ای را خوب ارزیابی می کند. او همه این موضوعات را در ولایت پذیری امیرعبداللهیان می داند.

اسحاق آل حبیب که در سال ۱۳۶۵ و در دانشکده وزارت امور خارجه با حسین امیرعبداللهیان آشنا شده است و تا روز قبل از شهادت ارتباط خوبی و نزدیکی با یکدیگر داشتند، درباره ابعاد شخصیتی او می گوید: من پس از انقلاب با نیروهای مذهبی و انقلابی فراوانی برخورد داشتم و در جبهه هم بوده ام، اما بدون هرگونه بزرگ نمایی باید بگویم فردی مودب تر، جامع تر و اخلاق مدار تر از امیرعبداللهیان ندیدم.

وی می افزاید: افراد زیادی در مقاطع مختلف به واسطه شغل و موقعیتی که به دست می آورند، به طور معمول تغییر رفتار می دهند. این در حالی است که رفتار امیرعبداللهیان از سال ۱۳۶۵ تا یک روز پیش از مرگ که با او در جلسه ای بودم، تغییر نکرد. زمانیکه با یکدیگر آشنا شدیم، او جوانی بیست و سه ساله بود. بسیاری از افراد در جوانی به خصوص در محیط های دانشگاهی گاهی شیطنتها یا رفتارهای متفاوتی انجام می دهند. اما قسم جلاله به خداوند می خورم که منش، رفتار و گفتار او در همان زمان مانند یک انسان پخته بود. در همان دوران بود که دوستی عمیقی میان ما شکل گرفت و من را به عنوان یکی از بهترین دوستانش خطاب می کرد.

آل حبیب که با وزیر شهید رفت و آمد خانوادگی هم داشت، عنوان می کند: همه ما خانواده دوست هستیم، اما او طور دیگری به خانواده اش احترام می گذاشت. حتی در غیاب فرزندان وقتی می خواست درباره دختر خانم صحبت کند اسم او را که می آورد در ادامه حتما خانم هم می آورد و به آنها احترام می گذاشت.

مدیر کل وزارت امور خارجه با اشاره به مسئولیت های امیرعبداللهیان، تصریح می کند: او مسئولیت های فراوانی در وزارت امور خارجه داشت و به واسطه همین مسئولیت ها گاه به کشورهای مختلف مامور می شد اما زندگی بسیار ساده ای داشت. او ساده زیست بود. در یک آپارتمان معمولی در یک منطقه معمولی در شهران زندگی می کرد.

وی با برشمردن ویژگی های اخلاقی و توانمندی های امیرعبداللهیان اظهار می کند: او از بعد اخلاقی و علمی شخصیت والایی داشت. من هرچه زندگی او را مرور می کنم، حتی نقطه سیاه در زندگی او نمی بینم. همچنین او از توانمندی بسیاری بالایی کار برخوردار بود. او نسبت به کاری که انجام می داد باور داشت و بسیار مشورت می کرد. اخلاق و توانمندی حرفه ای از او شخصیت محکم و در عین حال پر جاذبه ساخته بود. بسیاری از همکاران از شهادت ایشان به سوگ نشستند.

سفیر و معاون سابق نمایندگی ایران در سازمان ملل می گوید: در یکسالگی که مدیر کل وزارتی بودم به طور پیوسته با امیرعبداللهیان ارتباط داشتم و درباره موضوعات و جلسات مختلف مشورت می کردیم. او همیشه پیگیر جلساتی با همه طیف ها و کارشناسان در زمینه های مختلف بود. ارتباط مداومی با مدیران کل، معاونان و کارشناسان وزارت امور خارجه داشت.

آل حبیب فعالیت در امور خیریه را از دیگر کارهای امیرعبداللهیان عنوان می کند و می گوید: او در دهه شصت همزمان با درس به جبهه هم رفت. همچنین در کارهای امور

یکی از افتخارات بزرگی که شهید امیرعبداللهیان در طول تاریخ چند قرن اخیر ایران کسب کرد، این است که او تنها وزیر امور خارجه ای بود که شهید شد. شهید حسین امیرعبداللهیان کار خود را در وزارت امور خارجه به عنوان کارشناس میز عراق شروع کرد. او سپس مسئول میز عراق در وزارت امور خارجه شد. این موضوع سبب شد تا هماهنگی تنگاتنگی میان وزارت امور خارجه و نیروی قدس به وجود آید و ارتباطی با دوستان سپاهی و شهید حاج قاسم سلیمانی برقرار کند. این آشنایی سبب شد تا مورد حمایت قرار بگیرد. شهید سلیمانی به طور پیوسته به مقامات وزارت امور خارجه توصیه ایشان را می کرد و می گفت که امیرعبداللهیان یکی از بهترین نیروهایی است که می تواند در زمینه مقاومت به ما کمک کند.

ویژه نامه چهلمین روز عروج شهدای خدمت